

The art scene in Antwerp: bustling and moving

Antwerpen: een bruisende, dynamische kunstscene

As a cultural crossroads, Belgium's second city has succeeded over the last five decades in weaving a network of galleries that is as diverse as it is proactive. With its local roots and international outlook, it no longer remains in Brussels' shadow. De tweede stad van België slaagde er als cultureel trefpunt in vijf decennia in om een divers en vooruitstrevend netwerk van kunstgalerieën te weven. Met een combinatie van lokale roots en internationaal perspectief maakte de stad zich los uit de schaduw van Brussel.

BY/DOOR JADE PILLAUDIN

Bruno V. Roels.
His Control Stops With The Shore.
2024, lino ink on a gelatin silver print, 15.7 x 19.7 in. (40 x 50 cm.)
Unique.

Gallery Fifty One (Antwerp).
© Bruno V. Roels/Courtesy Gallery Fifty One.

For many, Antwerp's holds the reputation of a rich industrial port city, but it is also a haven for artists and galleries. Since the 1960s and the establishment of historic names such as De Zwarte Panter (1968), Zeno X (1981-2023), Annie Gentils (1985), and later Tim Van Laere (1997) as well as Fifty One (2000), the cultural identity of the city of Rubens and Van Dyck is no longer confined to its ancient artistic heritage. In the Zuid, Nieuw Zuid and Bergerhout districts, Antwerp's galleries now champion a

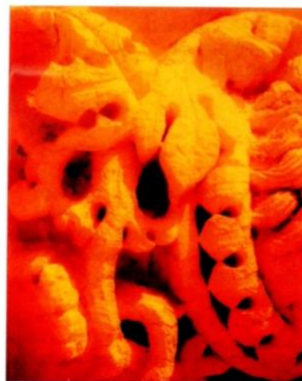
Antwerpen, voor velen een industriële havenstad, is ook de thuisbasis voor talloze kunstenaars en galerieën. Sinds de jaren 1960 en de opkomst van historische namen als De Zwarte Panter (1968), Zeno X (1981-2023), Annie Gentils (1985) en Fifty One (2000), beperkt de culturele identiteit van de stad van Rubens en Van Dyck zich niet meer tot het historische artistieke erfgoed. De Antwerpse galerieën in de wijken het Zuid, Nieuw Zuid en Bergerhout promoten een brede waaier aan kunstvormen, van conceptuele

Paul Van Hoyendonck.
Composition.
1958, oil on canvas,
28.7 x 72.2 in. (73 x 183.5 cm.)
Maurice Verbaet Gallery
(Antwerp, Brussels, Knokke).
© Courtesy of the artist and Maurice Verbaet Gallery/Adago, Paris 2024.

"Antwerp's appeal lies in its ability to combine tradition and the avant-garde in a relatively compact setting that encourages discussions."

"De aantrekkingskracht van Antwerpen komt voort uit een combinatie van traditie en avant-garde in een relatief compacte omgeving, die vruchtbaar terrein blijkt voor discussie."

FREDERICK KETELEER, GALLERIST.

Above:
Sybren Vanoverbergh.
Untitled.
2024, acrylic on aluminium,

18.1 x 14.6 x 0.8 in.
(46 x 37 x 2 cm.)
Keteleer Gallery (Antwerp).
© Courtesy of the artist and Keteleer Gallery.

wide range of artistic practices, from conceptual contemporary art to more figurative forms. "Antwerp's appeal lies in its ability to combine tradition and the avant-garde in a relatively compact setting that encourages discussions," says Frederick Keteleer, who opened his eponymous gallery in 2012, a stone's throw from the Royal Museum of Fine Arts. Many art galleries are located close to the city's many museums: the Museum of Contemporary Art Antwerp, the MoMu - Fashion Museum, the Antwerp Museum of Photography - FOMU, Museum of Contemporary Art, or more alternative venues such as the LLS Paleis and the Kunsthall Extra City.

A diverse and concentrated offering

For Nina Hendrickx, former director of Zeno X, Antwerp's geography is a real asset: "In the same day, you can visit a gallery in the Zuid and an artist's studio, have a meeting in a café with a curator, and attend the opening of an 'off-space'. As a result, everyone is accessible and also very interested in each other's programmes, from famous artists to museum directors." Maurice Verbaet, a gallerist specializing in the 20th-century Antwerp scene and owner of a huge collection of some 20,000 works, most of them Belgian, points out that "our city's history is conducive to creation. There is no doubt that wealth and money contribute to a flourishing of the art scene: a recent example is the project of the wealthy Antwerp collector Fernand Huts and his Phoebus foundation. In two years' time, he will open a museum for his fabulous collection in the Boerentoren, one of Europe's first skyscrapers."

hedendaagse kunst tot figuratievere vormen. "De aantrekkingskracht van Antwerpen komt voort uit een combinatie van traditie en avant-garde in een relatief compacte omgeving, die vruchtbaar terrein blijkt voor discussie," zegt Frederick Keteleer, die in 2012 de gelijknamige galerie opende, op een steenworp afstand van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten. Veel kunstgalerieën bevinden zich in de buurt van de vele musea van de stad: het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen, het MoMu - ModeMuseum, het FOMU - Fotomuseum Antwerpen, maar ook alternatieve locaties zoals het LLS Paleis en de Kunsthall Extra City.

Een gevarieerd aanbod op een compacte locatie

Voor Nina Hendrickx, voormalig directrice van Zeno X, biedt Antwerpen als locatie grote voordelen: "In één dag kun je een galerie in het Zuid bezichtigen, een kunstenaarsatelier bezoeken, in een café een curator ontmoeten en de opening van een 'off-space' bijwonen. Dit maakt dat iedereen, van beroemde kunstenaars tot museumdirecteuren, eenvoudig aanspreekbaar is en bijzonder geïnteresseerd in elkaars programma's." Maurice Verbaet, als galeriehouder gespecialiseerd in de 20e-eeuwse Antwerpse kunstscene, met een enorme collectie van zo'n twintigduizend, voor het merendeel Belgische kunstwerken, merkt op dat "de geschiedenis van onze stad creativiteit bevorderde. Rijkdom en geld dragen zonder twijfel bij aan de bloei van de kunstscene: een recent voorbeeld is het project van de rijke Antwerpse verzamelaar Fernand Huts en diens stichting Phoebus. Over twee jaar opent hij een museum voor zijn prachtige collectie in de Boerentoren, een van de eerste wolkenkrabbers in Europa."

Denie Pat.
Den Teerling.

2024, acrylic and oil paint on canvas, 63 x 70.9 in. (160 x 180 cm.)

Base-Alpha Gallery (Antwerp).

© Courtesy of the artist and Base-Alpha Gallery.

"The city can rely on different types of venues where young artists can experiment before showing their work at more established venues."

"De stad kan rekenen op allerhande locaties waar jonge kunstenaars kunnen experimenteren, voordat ze hun werk in gevestigde instellingen presenteren."

NINA HENDRICKX, THE STUDIO OF BENINESE ARTIST PÉLAGIE GBAGUIDI.

A solid network and well-informed collectors

The structuring of the local network has also been forged through collaborative initiatives. Founded in 2014, the Antwerp Art association, which brings together 54 galleries, museums and artist-run spaces, is working to raise the profile of Antwerp's art scene among the general public, but is also keen to strengthen relationships between those involved in the sector. Every May, it organizes the Antwerp Art Weekend, which attracts almost 40,000 visitors. Bart Vanderbiesen, founder of the Base-Alpha Gallery and chairman of Antwerp Art, comments: "Visits to galleries have multiplied in recent years. The barriers seem to have been largely lifted, and an afternoon stroll through a gallery has become a regular outing for many people." Involved in Antwerp since 2007, he believes that the Covid pandemic crisis has enhanced greater solidarity between dealers. A mentality that he feels is harder to find in Brussels. In ten years, "the market has also benefited from greater internationalization," adds Frederick Keteleer. "A fair like Art Antwerp attracts visitors and collectors from all over the world." For Annemarie Zethof and Martijn van Pieteron, founders of the galleries IBASHO (since 2015) and IN-DEPENDANCE (since 2023), local collectors also play an important role: they "are characterized by their keen interest in art, the ideas behind it and the media used."

A changing scene

This dynamism is encouraging Belgian artists but also international, to make Antwerp their permanent home. While well-known names such as Laure Prouvost, Otobong Nkanga and Luc Tuymans have made the city famous, the new generation has also a lot to offer. The Antwerp Royal Academy of Fine Arts, known as one of the oldest art schools in Europe, enables galleries to discover young artists very early on. "The city can rely on different types of venues where young artists can experiment before showing their work at more established venues," observes Nina Hendrickx, who currently manages the studio of Beninese artist Pélégie Gbaguidi. "However, a few years

Een hecht netwerk en verzamelaars met een goede voorkennis

De structuur van het lokale netwerk kwam mede tot stand dankzij gezamenlijke initiatieven. De in 2014 opgerichte vereniging Antwerp Art, waarin 54 galerieën, museums en door kunstenaars gerunde locaties samenkomen, zet zich in om de Antwerpse kunstscene beter bekend te maken bij het grote publiek en streeft er bovendien naar om de banden tussen alle betrokkenen binnen de kunstsector aan te halen. Elk jaar in mei organiseert de stichting het Antwerp Art Weekend, dat bijna 40.000 bezoekers trekt. Bart Vanderbiesen, oprichter van de Base-Alpha Gallery en voorzitter van Antwerp Art merkt op: "De afgelopen jaren trekken galerieën meer bezoekers. De meeste barrières lijken te zijn weggenomen: een middagje door een galerie slenteren is voor veel mensen een terugkerend uitje geworden." Hij werkt sinds 2007 in Antwerpen en gelooft dat de coronapandemie de solidariteit tussen kunsthandelaars heeft versterkt. Een mentaliteit die volgens hem in Brussel lastiger te vinden is. In tien jaar "profiteerde de markt ook van een sterkere internationalisering," vervolgt Frederick Keteleer. "Op een beurs als Art Antwerp komen bezoekers en verzamelaars uit de hele wereld af." Voor Annemarie Zethof en Martijn van Pieteron, oprichters van de galerieën IBASHO (sinds 2015) en IN-DEPENDANCE (sinds 2023), spelen ook plaatselijke verzamelaars een belangrijke rol: ze "hebben een bijzonder levendige belangstelling in kunst, de ideeën achter kunstwerken en de gebruikte middelen."

Een kunstscene die volop in ontwikkeling is

Bovendien spoorde deze dynamiek zowel Belgische als buitenlandse kunstenaars aan om zich blijvend in Antwerpen te vestigen. De stad werd beroemd dankzij bekende namen als Laure Prouvost, Otobong Nkanga en Luc Tuymans, maar daarnaast heeft de nieuwe generatie ook een hoop te bieden. Dankzij de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, een van de oudste kunstopleidingen van Europa, hebben galerieën de gelegenheid om jonge kunstenaars al in een vroeg stadium op te merken. "De stad kan rekenen op allerhande locaties waar jonge kunstenaars kunnen experimenteren, voordat ze hun werk in gevestigde instellingen presenteren," merkt Nina Hendrickx op, de huidige manager van

ago, the city council cut subsidies for artistic projects, which makes it harder for young people's spaces to thrive. It's only in a few years' time that we'll be able to assess the impact of this decision on the Antwerp scene." Nor have galleries escaped the slowdown in the art market over the past year, or the soaring costs of all kinds. "Antwerp is obviously not an island," adds Frederick Keteleer. "Every time a gallery closes, a new generation emerges. This creates a very stimulating dynamic and keeps everyone on their toes. The future looks both exciting and full of possibilities."

Ingrid Dornier.
Liminal 08.

2023, gelatin silver print, 13.3 x 9.4 in. (34 x 24 cm).
Unique.

Ibasho (Antwerp).

© Ingrid Dornier/Courtesy by IN-DEPENDANCE.

het atelier van de Beninese kunstenaar Pélégie Gbaguidi. "Een paar jaar geleden zette de gemeenteraad subsidies voor kunstprojecten stop, wat een rem betekent voor de slagingskansen van ruimtes van jonge mensen. We zullen pas over een paar jaar zien welke gevolgen dit besluit heeft voor de Antwerpse kunstscene." Galerieën ontwaamen het afgelopen jaar ook niet aan de vertraagde kunstmarkt en de stijging van diverse kosten. "Antwerpen is absoluut geen eiland," vervolgt Frederick Keteleer. "Telkens als er een galerie verdwijnt, staat er een nieuwe generatie op. Dit creëert een bijzonder stimulerende dynamiek die iedereen scherp houdt. Er wacht een boeiende toekomst, boordevol mogelijkheden."

Albert Baronian, a flamboyant farewell een schitterend afscheid

"Antwerp has a special meaning for me." 'Antwerpen heeft voor mij een bijzondere betekenis.'

INTERVIEW BY/DOOR JADE PILLAUDIN

Art Antwerp is your last fair. What did you want to put on show?

I'm exhibiting works by Belgian-Syrian artist Mekhitar Garabedian, who was born in Aleppo and is originally Armenian. During the Armenian genocide, my father was sheltered in Aleppo and then emigrated to Antwerp. My parents married in the early 1930s and left the city after the bombings to settle in Brussels where I was born. Mekhitar's parents came to Ghent and he now lives in Antwerp, which is where my last fair is taking place, so I've come full circle. I'm also showing the work of 4 women artists: Charlotte Vander Borgh, Toufan Hosseiny, Tessa Perutz and Leen Voet.

Why did you choose Robert Devriendt for your latest exhibition at your Brussels venue?

The exhibition had been planned for a while, at a time when ending my activities was not foreseen. I've been working with this artist for 20 years, and I have a high esteem for his work. Closing the gallery with him is a rewarding moment.

While the gallery's physical space is closing, you are keen on continuing your curatorial activities. Can you tell us about your projects for the coming year?

I am preparing a show on the theme of flowers, which will be exhibited at the next Art Brussels fair. For the summer, I am working on an Arte Povera exhibition with QG Gallery in Knokke, to be presented in August, plus an Olivier Mosset retrospective in Luxembourg.

Art Antwerp is je laatste kunstbeurs. Wat wilde je hier laten zien?

Ik exposeer werk van de Belgisch-Syrische kunstenaar Mekhitar Garabedian, van Armeense afkomst en geboren in Aleppo. Mijn vader vluchtte tijdens de Armeense genocide naar Aleppo en emigreerde vervolgens naar Antwerpen. Mijn ouders trouwden aan het begin van de jaren 1930 en verlieten de stad na de bombardementen. Ze vestigden zich in Brussel, waar ik werd geboren. De ouders van Mekhitar kwamen naar Gent en tegenwoordig woont hij in Antwerpen, waar ik mijn laatste kunstbeurs bijwoon: zo is de cirkel dus rond. Verder presenteer ik werk van 4 vrouwelijke kunstenaars: Charlotte Vander Borgh, Toufan Hosseiny, Tessa Perutz en Leen Voet.

Waarom besloot je voor de laatste expositie op jouw Brusselse locatie om werk van Robert Devriendt te presenteren?

De expositie stond al een hele tijd op de agenda, maar de beëindiging van mijn activiteiten was indertijd nog niet gepland. Ik heb twintig jaar lang met deze kunstenaar samengewerkt en ik heb veel waardering voor zijn werk. Dit moment met hem delen is een dankbaar slotakkoord voor de galerie.

De fysieke ruimte van de galerie gaat sluiten, maar je wilt je werk als curator voortzetten. Kun je ons meer vertellen over je plannen voor het komende jaar?

Ik werk aan de voorbereiding van een presentatie met bloemen als thema, die op de volgende editie van Art Brussels te zien zal in de stand van Belgian Gallery. Voor komende zomer werk ik met QG Gallery in Knokke aan een Arte Povera expositie, die in augustus wordt gepresenteerd. Daarnaast werk ik aan een van Olivier Mosset in Luxembourg.